

Toužím

Kryštof

Každý na jedné straně
zavřených dveří
zády k sobě
na cestě pryč
v sebeobraně
hladiny zčeřit
prosím tě šeptej
ty slyšíš: křič
já volám: doufám
ty slyšíš: příště
napíšu: postav
ty přečteš: znič
už máme každý
svou půlku hřiště
jsme zády k sobě
na cestě pryč

Ale já pořád toužím
ať tě to pálí
a koupat se v loužích
kde i slzy se válí

Do starých básní
našich dvou světů
nechej mě dopsat aspoň pár řádků
než upletu z třásní novou planetu
kde znenadání jak na začátku
zašeptáš prosím
já hlesnu díky
za ty dvě srdce a k nim klíč
za nekonečna
i okamžiky
jsme tváří k sobě
na cestě pryč

Já pořád toužím
ať tě to pálí
a koupat se v loužích
kde i slzy se válí

Já pořád toužím
ať tě to pálí
koupat se v loužích
kde i slzy se válí

Toužím
koupat se v loužích

Já pořád toužím
ať tě to pálí
koupat se v loužích
kde i slzy se válí

Já pořád toužím
ať tě to pálí
koupat se v loužích
kde i slzy se válí